

Sag anlagt den 23. juni 2003 af Ulf Jacoby mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-242/03)

(2003/C 200/57)

(Processproget afgøres i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det i stævningen anvendte sprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. juni 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Ulf Jacoby, Lahnau (Tyskland), ved Rechtsanwältin K. Müller, Kanzlei Krieger Froese & Kollegen. Den anden part i sagen for Appellammeret: Leo Pharmaceutical Products BV, Weesp (Nederlandene).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Genindsættelse af sagsøgeren i den tidligere retsstilling ved annullation af Fjerde Appellammerets afgørelse af 14. marts 2003 som følge af overskridelse af fristen for betaling af klagegebyret.
- Det fastslås, at klagen er indgivet.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har ansøgt om registrering af ordmærket »leovet« for varer i klasse 3, 4 og 31 (ansøgning nr. 657221) ved Harmoniseringskontoret. Leo Pharmaceutical Products BV, der er indehaver af det internationale ordmærke »Leo« for varer i klasse 3 og 5, rejste indsigelse mod registreringen af ordmærket »leovet«.

Ved afgørelse af 6. juli 2001 tog indsigelsesafdelingen indsigelsen til følge, da der på grund af den store lighed mellem varerne og tegnene var risiko for forveksling. Sagsøgeren påklagede rettidigt denne afgørelse. Den 19. september 2001 gjorde Appellammerets sekretariat sagsøgeren opmærksom på, at klagegebyret ikke var modtaget af Harmoniseringskontoret inden udløbet af klagefristen den 6. september 2001, og gav sagsøgeren lejlighed til at fremkomme med sine bemærkninger. Den 24. september 2001 betalte sagsøgeren klagegebyret og anmodede desuden om at blive genindsat i den tidligere retsstilling som følge af overskridelse af fristen for betaling af klagegebyret.

Appellammeret afviste med den anfægtede afgørelse denne anmodning og slog fast, at klagen ansås for ikke at være indgivet.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sædvanligvis foretages noteringen af »forfristerne« i sagsøgerens tidligere repræsentants fristkalender til varetagelse og kontrol af klagefristen og fristen for betaling af klagegebyret, og fristerne bør således først efter endt udførelse slettes af fristkalenderen. For at undgå en fejlagtig sletning i fristkalenderen instrueres den medarbejder, der beskæftiger sig med overvågning af fristerne, om at tilføje sine initialer ved sletning af fristen. Da repræsentantens altid pålidelige medarbejder gennem mange år havde slettet den i klagesagen noterede »forfrist« ved tilføjelse af sine initialer, havde sagsøgerens repræsentant kunnet gå ud fra, at klagegebyret var indbetalt rettidigt. Da sagsøgerens repræsentant således ikke er skyld i den manglende overholdelse af fristen for indbetaling af klagegebyret, bør påstanden om genindsættelse i den tidligere retsstilling anses som velbegrunnet og påstanden tages til følge.

Sag anlagt den 30. juni 2003 af Flavia Angeletti mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-244/03)

(2003/C 200/58)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. juni 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Flavia Angeletti, Nice (Frankrig), ved avocats Juan Ramon Iturriagoitia og Karine Delvolvé.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen truffet af Generaldirektoratet for »Personale og Administration« den 5. maj 2003 annulleres.
- To af Lægeudvalgets medlemmer tilpligtes at vige deres sæde.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er forhenværende tjenestemand i Kommissionen, var gennem mange år beskæftiget i bygningen »Berlaymont«, der var forurenede af asbeststøv. I 1996 anmodede sagsøgeren om at få anerkendt sin sygdoms erhvervsmæssige oprindelse, og i 1998 anmodede hun om, at Lægeudvalget blev hørt i medfør af artikel 21 i den fælles ordning om dækning af risikoen for ulykker og erhvervs sygdomme hos tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber. Lægeudvalget afgav den første flertalsudtalelse i 2000, men som følge af sagsøgerens klage besluttede Kommissionen at forelægge sagen for udvalget på ny. Den 23. april 2003 sendte sagsøgeren en diagnose til Kommissionen, idet hun anmodede om, at diagnosen blev forelagt Lægeudvalget. Som svar på denne anmodning anførte Kommissionen i skrivelse af 5. maj 2000, at Lægeudvalget allerede havde afsluttet sit arbejde, og at det derfor ikke var muligt at forelægge den af sagsøgeren fremsendte diagnose for udvalget til udtalelse. Sagsøgeren anfægter denne afgørelse og har nedlagt påstand om, at den annulleres. Hun har endvidere gjort gældende, at Lægeudvalgets sammensætning burde have været ændret, da det fik sagen forelagt for anden gang, og har som følge heraf nedlagt påstand om, at to af dets medlemmer tilpligtes at vige deres sæde. Til støtte for sine påstande har hun anført, at der foreligger magtfordrejning, at Lægeudvalget ikke er uafhængigt og upartisk, og at der er sket en tilside-sættelse af princippet om god forvaltningsskik, omsorgspligten, og af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 20. juni 2003 af Fédération Nationale des Syndicats d'Exploitants Agricoles (FNSEA) m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-245/03)

(2003/C 200/59)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. juni 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber af Fédération Nationale des Syndicats d'Exploitants Agricoles (FNSEA), la Fédération Nationale Bovine (FNB), la Fédération Nationale des Producteurs de Lait (FNPL) og les Jeunes Agriculteurs (JA), Fédération Nationale, Paris, ved avocats Bruno Néouze og Valérie Ledoux, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 2. april 2003 med nr. C.38.279/F3 — fransk oksekød hvad angår FNSEA, FNB, FNPL og JA — annulleres.
- Subsidiært ophæves de bøder, sagsøgerne er blevet pålagt.
- Mere subsidiært reduceres bødernes størrelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den i denne sag anfægtede beslutning er den samme som i sag T-217/03 ⁽¹⁾, Fédération Nationale de la Coopération Bétail et Viande (FNCBV) mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som de i denne sag anførte.

⁽¹⁾ Se s. 30 i dette nummer af Tidende.